

по нѣкога отъ послѣ се появяватъ, сж доста важни и значителни. За войсковитѣ цѣли присаждането въ военно и мирно врѣме може твърдѣ малко да се употреби и то по-скоро само за болничния персоналъ.

Френското военно министерство се е разпоредило да се въведе факултативно (незадължително) прѣдохранителна вакцинация между тунискитѣ, алжирскитѣ и мароканскитѣ войски прѣзъ 1911 г., защото въ експедицията въ Мароко върлувалъ тифусъ въ голѣмъ размѣръ. Нужното количество лимфа за присаждане на 60,000 войници доставили отъ лабораторията за противотифозна лимфа По-сетнѣ билъ опълномощенъ професоръ Шантемесъ да изпрати въ Мароко съставената отъ него противотифозна вакцина.

Тифозната прѣдохранителна вакцинация се употребява въ армията на Съединенитѣ щати и въ английскитѣ войски въ Индия. Споредъ направенитѣ наблюдения въ Индия, числото на заболѣлитѣ отъ тифусъ се доста намалило: така сжщо и смъртността слѣдъ вакцинацията била по-малка отъ колкото между неприсаденитѣ. Присаждането трѣбва да се повтаря слѣдъ всѣки 30 мѣсеца.

Двѣ военни лѣчения въ холератъ: 1) Шибане съ коприва и 2) Усиленъ маршъ. Старо лѣкуване на холерата.

Тѣй като се оказваме доста безсилни про-